

γιστος πάντων, ἄκεντρος δὲ καὶ νωθρός· διὸ καὶ πλέκουσί
 τινες περὶ τὰ σμήνη, ὥστε τὰς μὲν μελίττας εἰσδύεσθαι,
 τοὺς δὲ κηφήνας μὴ, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς μεΐζους. Ἡγεμόνων
 δὲ γένη δύο ἐστίν, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον. (2) Εἰσὶ
 5 δὲ πλείους ἐν ἐκάστῳ σμήνει ἡγεμόνες, καὶ οὐχ εἰς μόνος·
 ἀπόλλυται δὲ τὸ σμήνος, ἔάν τε ἡγεμόνες μὴ ἱκανοὶ ἐνῶσιν
 (οὐχ οὕτω διὰ τὸ ἀναρχοὶ εἶναι, ἀλλ' ὥς φασίν, ὅτι συμ-
 βάλλονται εἰς τὴν γένεσιν τὴν τῶν μελιττῶν), ἔάν τε πολλοὶ
 ᾧσιν οἱ ἡγεμόνες· διασπῶσι γάρ. (3) Ὅταν μὲν οὖν ἔαρ
 10 ὄψιον γένηται, καὶ ὅταν αὐχμοὶ καὶ ἐρυσίβη, ἐλάττων γί-
 νεται ὁ γόνος· ἀλλ' αὐχμοῦ μὲν ὄντος μέλι ἐργάζονται μάλ-
 λον, ἐπομβρίας δὲ γόνον· διὸ καὶ ἅμα συμβαίνει ἐλαιῶν
 φορὰ καὶ ἐσμῶν. Ἐργάζονται δὲ πρῶτον μὲν τὸ κηρίον, εἴτα
 τὸν γόνον ἐναφιαῖσιν, ὥς μὲν [οὖν] ἐνιοὶ λέγουσιν, ἐκ τοῦ
 15 στόματος, ὅσοι φέρειν φασίν ἄλλοθεν, εἴθ' οὕτω τὸ μέλι
 τροφήν, τὴν μὲν τοῦ θέρους, τὴν δὲ τοῦ μετοπώρου· ἄμει-
 νον δ' ἐστὶ τὸ μετοπωρινὸν μέλι. (4) Γίνεται δὲ κηρίον μὲν
 ἐξ ἀνθέων, κήρῳσιν δὲ φέρουσιν ἀπὸ τοῦ δακρύου τῶν δέν-
 δρων, μέλι δὲ τὸ πίπτον ἐκ τοῦ ἀέρος, καὶ μάλιστα ἐν
 20 ταῖς τῶν ἄστρον ἐπιτολαῖς, καὶ ὅταν κατασκήψῃ ἡ ἱρίς·
 ὁλως δ' οὐ γίνεται μέλι πρὸ Πλειάδος ἐπιτολῆς. Τὸ μὲν
 οὖν κηρίον ἐκ τῶν ἀνθέων· τὸ δὲ μέλι ὅτι οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ
 φέρει τὸ πίπτον, σημεῖον· ἐν μιᾷ γὰρ ἡ δυσὶν ἡμέραις
 πλήρη εὐρίσκουσι τὰ σμήνη οἱ μελιττουργοὶ μέλιτος. Ἔτι δὲ
 25 τοῦ μετοπώρου ἀνθή μὲν γίνεται, μέλι δ' οὐ, ὅταν ἀφαιρεθῇ.
 Ἀφηρημένου οὖν ἤδη τοῦ γενομένου μέλιτος, καὶ τροφῆς ἢ
 οὐκ ἐνούσης ἔτι ἢ σπανίας, ἐνεγίνετο ἄν, εἴπερ ἐποιοῦν ἐκ